

2021.

III. évfolyam/8. szám

Dobák Gábor, a Felső – Mátra plébániai kormányzója

Jászfényszarun született, és személyiségében hordozza mindazt, ami a Jászokat

Jászokká teszi. Összetartozás, nem ismeri a meghátrálást, megalkuvást. Ez a népcsoport határozta meg identitását, amit a történelem is igazol. Mária Terézia elzalogosította a Jászokat a német Lovagrendnek, de ők redemptióval visszavásárolták a szabadságukat.

Szülei nem voltak vallásosak, így elsőáldozóként találkozott először az egyházzal, ami ott is tartotta. Jó plébánosuk volt és magával ragadta az az ifjúsági közösség, ami akkor az egyház köré szerveződött. A '90-es években újjáalakuló cserkészcsapatnak is aktív tagja lett. és tulajdonképpen akkor szerette meg a Mátrát. Az első táboruk az ágasvári Vándor-forrásnál volt. Egy síkvidéken felnőtt gyereknek hatalmas élmény, amit a hegyvidék adhat élményben, látványban, élővilágával, csobogó patakjaival. Ez a kapcsolat a Mátrával annyira

mély, hogy papszentelése óta (2007), bárhová is szólította kinevezése, egy héten egy napot a hegyen töltött.

Az általános iskola után villanszerelőnek szeretett volna tanulni, de kiderült, hogy szintévesztő, így az ácsmesterséget tanulta ki, és Hatvanban érettségizett.

Középiskolás éveiben eljutott a franciaországi Lourdes-be egy zarándokcsoporttal, ami meghatározó lett életére, mert ott érezte először a papi hivatásra való meghívást. Rettenetesen megijedt ettől az érzéstől, annyira, hogy még lelkipásztorának sem mert róla beszélni. Középiskolai magyartanárnője terelgette Jászberénybe, a Tanítóképző Főiskolára. Elment, mert ezzel is időt akart nyerni, hogy tisztázza magában, valóban ezt akarja-e? Úgy érezte, túl nagy felelősség. Ez idő alatt egyáltalán nem járt templomba, de még az egyházi közösségeket is kerülte. Körülbelül 2000 adventi időszakában arra ébredt hajnali háromkor, hogy templomba kell mennie. Harcolt benne az ego a lélekkel, de a lélek győzött, és elment a hajnali misére. Ahogy belépett, a kántor épp ezt énekelte: „futva jöttél elibém”. Megértette az üzenetet. Az egri szeminárium akkori prefektusa azt tanácsolta, hogy néhány napot töltsön a kispapokkal, hogy belülről is lássa a papi élet mindennapjait.

A szemináriumról való hazatérése előtt bement az egri Bazilikába, ahol újra eltöltötte ugyanaz az érzés, mint Lourdes-ban. Ekkor már biztos volt döntésében, de még egy utolsó próbát tett. A Tanítóképző angol záróvizsgájára már ultimátummal ment. Ha az első A és a 18 B tételt húzza, akkor tényleg a papi pálya várja, és kihúzza.

Elsőmisés állomáshelye Gyöngyösön a Szt. Bertalan templom volt, ahol három évet töltött. Az akkori plébánossal, Juhász Ferencsel új közösségek alapítását tervezték. A ministráns közösség mindössze kétfős volt, ami három év alatt harminhat főre emelkedett. A beteglátogató csoport a Bugát Pál Kórházban hetente látogatta a betegeket. Két lelkiségcsoportot is szerveztek fiatal édesanyáknak és idősebbeknek. Szeretett a fiatalokkal foglalkozni, ezért plébánosa javaslatára az érsek úr (2010-ben), iskolaszervezésre kérte fel Törökszentmiklóson az Általános Iskolában, ami olyan sikeres lett, hogy az önkormányzat a gimnáziumot, a kollégiumot és később az óvodát is az egyházmegyére bízta. Több vonulat is indult az oktatásban: elsőként a szülők bevonása a nevelési programba, amihez partnerek voltak. Tudományos előadássorozatot indítottak felnőtteknek, neves tudósok közreműködésével, vagyis foglalkoztak a felnőttekkel is, hogy közvetlen módon jussanak tudományos ismeretekhez, hisz a hit és a tudomány ikertestvérek.

Annak felismerése, hogy az emeltszintű természettudományos ismeretekhez eszközökre és további ismeretekre van szükség, a szaktárgyakat tanító tanárokat egyetemi képzésre küldték, ezzel is növelve az oktatás színvonalát. Egy év alatt 1,5 milliárdot fektettek képzésre és eszközökre. Fájó szívvel hagyta ott „alkotását”, amit megvalósítottak Törökszentmiklóson.

2015-től Mátraszentimre és még öt településrész plébánosa. A főpásztor azzal a különleges feladattal bízta meg, hogy Fallóskúton minden zarándok azt a lelkifeltöltődést kapja, amire hivatott minden Mária kegyhely.

A felújítások Fallóskúton kezdődtek és folyamatosak a Felső – Mátrában.

Hisz abban, hogy a külső rendezettség segíti a belső csendet és a belső rendet megteremteni. Arra törekszik, hogy a Felső – Mátra templomaiban a letisztultsággal találkozzanak az emberek.

2018-tól Bagolyirtásban, a Stella Katolikus Egyházi Üdülő igazgatója. A Felső – Mátra az Egri Főegyházmegyéhez tartozik, amely a második legnagyobb iskolafenntartó. Az egyházmegyében tanuló 25 – 30 ezer diák ingyenes nyaraltatását szervezik három helyszínen: Sarud, Eger és Bagolyirtáson a Stella üdülőben. A hozzájuk tartozó Mátraszive Apartmanház és a Stella új épületének bevételeiből finanszírozzák a gyerekek üdültetését.

Ezzel a tevékenységükkel szép szolgálatot mutat az egyház. Alföldről, városokból érkező gyerekek ebben a természeti környezetben könnyen felfedezhetik Isten és a természet kapcsolatát.

A Második Vatikáni Zsinat kimondja: *az ember a természetet kutatva felfedezheti Isten lábnyomát és eljut Istenhez.*

Az elsődleges kapcsolat a természettel szövődik, ami alapja minden egymás közötti kapcsolatnak, az ideális közösségek megteremtésének. (A riport helyszíne: Fallóskút)

(R. Gabi)

Kincsesbarlang

"Ki ne vágya arra, hogy olyan közösségben élhessen, melynek tagjai segítik egymást, és közös erővel megvalósítják egy helyét a világnak, ahol minden az emberek jólétét szolgálja".

Ezeknek a gondolatoknak a jegyében, értékteremtő célokkal indult el hét évvel ezelőtt az a kezdeményezés, mely az évek során két kincsesbarlangot eredményezett – tudtuk meg Aradi Mária megnyitóbeszédéből május 25-én.

Gyöngyös "Nyolcvanas" városrészben nyílt az első üzlet, most ez a harmadik Kincsesbarlang a városközpontban, amely az Almavirág szociális szövetkezet, és az önkormányzat támogatásával jött létre.

Magyarországon nagy szükség van az ilyen karitatív munkára, hisz sok a rászoruló, nehéz helyzetben lévő ember. A külföldi példákhoz képest jóval nehezebb a működtetés, mégsem csüggednek, mert sok jó Ember jó energiája összeadódik és az új bolt nyitása, valamint a Verseny utcai bolt felújítása fejlődésről árulkodik. A karitatív célok teljesítése mellett rentábilisan is kellene működni. Az eladásra szánt

tárgyakhoz ingyen jutnak, azonban az üzlethelyiségek magas bérleti díja és fenntartása, valamint a hátrányos helyzetű csoportokból kikerülő alkalmazottak bére mellett költség az is, hogy egy kishaszon-járművet is üzemeltetnek. Ez segíti az üzletek logisztikáját

Az adományboltok működését speciális szabályozás segíti. Mentésülnek a társasági adó és az adományozott termékek esetén az Áfa megfizetése alól, emellett a kereskedelmi ingatlanokat terhelő adó 80 százalékát a helyhatóságoknak kötelező elengedniük, a fennmaradó 20 százalék elengedéséről pedig saját hatáskörben dönthetnek. Mindezt azért, mert az adományboltok profitot termelnek, de azt teljes egészében jótékony célokra fordítják, így létük a közjót szolgálja.

A gyöngyösi adományboltok ajándékoznak szerződés szerint, vagy Kupon rendszer alapján, vagy tárgyadományokat árusítanak nonprofit modellben, és több szinten is társadalmi célok érdekében tevékenykednek.

A munkaerőpiacról kirekesztett emberek számára munkalehetőséget teremtenek, jelenleg nyolc alkalmazottjuk van. A rászorulóknak szociális vásárlási lehetőséget biztosítanak a használtpiaci árnál is olcsóbban.

Emellett teret nyitnak az újrahaszárlatnak, így csökkentve a hulladék mennyiségét.

A Kincses barlang adományboltok Gyöngyösön nemcsak egy klasszikus adományozói vagy vásárlói kört építenek maguk köré, hanem egyre erősebb társadalmi bázist, segítő közösséget is.

A kisgyermekes szülőknek a drága nyári táborok alternatívájaként megfizethető táborokat szerveznek programokkal, előadásokkal. Időben kötetlen táborokat lehet fél napra, pár órára vagy egész napra igénybe venni. Egyenlőre, 20-22 fős táboroztatásra van lehetőség. A táborok működéséhez várják az önkéntesek segítségét.

Rendszeres adományozó Szedlák Gábor, egyéni vállalkozó. A megnyitón, az általa készített élelmiszerekből szolgált fel a résztvevőknek. Vendéglátó vállalkozásában az egészséges táplálkozásra való ösztönzés kiemelt hangsúlyt kap, többek között gluténérzékenyeknek is kínál ételeket. Kuponok adományozásával is segíti a rászorulókat.

Gál Anna

TERMÉSZET

Híradás – Egererdő Zrt.

Megtisztult az állami erdő

Idén tavasszal az állami erdőgazdaságok, köztük az EGERERDŐ Zrt. is részt vett a **Tisztítsuk meg az országot!** programban, melynek egyik fő pillére a területek illegálisan lerakott hulladéktól való mentesítése.

Az EGERERDŐ Zrt kollégái összesen 18 szektorban észleltek nagyobb hulladék mennyiséget, melynek felmérése már múlt évben elkezdődött. Az állami erdőkben illegálisan elhelyezett hulladék

jellemzően nem az erdőbelsőben, hanem a településekről és közutakról, jól megközelíthető erdőszéleken lett deponálva, melynek összegyűjtése és elszállítása tavasszal valósult meg.

Főként vegyes kommunális hulladék és zöldhulladék lett elszállítva az erdőterületről, de jelentős volt az illegálisan lerakott építési törmelék aránya is. Veszélyes hulladékot, például palát, gumibroncsot, elromlott elektronikai eszközöket is nagyobb mennyiségben gyűjtöttek össze kollégáink. *Az EGERERDŐ Zrt. munkatársai 18 szektorban végeztek hulladékmentesítést, így például Ózd, Arló, Bekőlcse, Bélapátfalva, Parádsasvár, Sirok, Tard és Mátraszentimre állami erdei is megtisztultak, ahonnan közel 60 t súlyú, 180 köbméter hulladékot szállítottak el* - mondta el ifj. Ősz Gusztáv, az EGERERDŐ Zrt. erdőgazdálkodási és természetvédelmi vezérigazgató-helyettese.

A pályázat második lépéseként a felszámolt illegális telepek védelmére sorompó- és kamerarendszert építettünk ki. Így kívánjuk megakadályozni a jövőbeni hulladéklerakást a „közkedvelt” helyszíneken.

Az összesen 6,3 millió forintból megvalósuló komplex program harmadik célja a természetkárosításra és annak megelőzésére való

figyelemfelhívás, így a kommunikációra is nagy hangsúlyt fektettünk! A frekventált helyeken tájékoztató táblákon, plakátokon keresztül hívjuk fel az erdőlátogatók figyelmét a szemétkerakás negatív hatásaira és a hulladékradar applikáció használatára, mellyel sokat segíthetnek a szemétkerakás elleni munkánkban. –

tette hozzá ifj. Ősz Gusztáv programkoordinátor.

A hulladékmentesítési program nemcsak az ország környezeti állapotát javítja, hanem lehetőséget ad arra, hogy Ön is szép, tiszta, egészséges erdőben kiránduljon! A teremtett világ védelme közös célunk és kötelességünk!

A víz az úr!

Az intenzív esőzés miatt a Szilvásváradi Állami Erdei Vasút Halastó megállója közelében lévő töltés teljesen felázott és az átnedvesedett földtömeg rácsúszott a kisvasúti pályára.

Hála Istennek, most sokkal kisebb a baj, mint 2018-ban, amikor a Halastó és Fatelep megálló közötti szakaszon körülbelül 5 m-es szakadékot mosott ki a víz. Akkor a tátongó lyuk szélén a talpfák végei és a földkábelek is a levegőben csüngtek.

A helyreállítási munkálatok már befejeződtek, és pünkösdre elindult a vonatközlekedés. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy az erdőállományban nem tapasztaltunk számottevő kárt, így az erdőgazdálkodási tevékenységünk zökkenőmentesen folytatódhat.

Fenntarthatóság jegyében

Az ENSZ 1987-ben vezette be a fenntarthatóság fogalmát, az alábbi magyarázattal: „Fenntartható fejlődésnek nevezzük azt a folyamatot, mely anélkül elégíti ki a jelen szükségleteit, hogy veszélyeztetné a jövő generációk lehetőségét saját igényeik kielégítésére”.

Fenntarthatósági Témahét arra a célra jött létre, hogy már kisiskolás korban a gyerekek megismerhessék a fenntarthatóság fogalmát és fontosságát, hiszen már ők is sokat tehetnek a tisztább, élhetőbb zöldbolygónkért. Erre az iskolás

korosztály igen fogékony, személyes érintettségüket hamar meglátják.

Az EGERERDŐ Zrt. önkéntesei a Fenntarthatósági Témahéten és a Föld Napján - többek között – a fenntartható erdőgazdálkodás fontosságára hívták fel a környékbeli iskolák diákjainak figyelmét.

Dudás Béla, a Mátrafüredi Erdészet vezetője online előadás formájában tartotta meg óráját az egri Andrassy György Katolikus Közgazdasági Technikum, Gimnázium és Kollégiumban.

Az erdész szakember előadása során az erdő közismert hatásait is felidézte, miszerint az erdő sok – sok növény és állat életközössége, de mellette szén-dioxidot köt meg és oxigént termel, kiegyenlítő hatása van a klímában, megköti a port, csökkenti a zajt. Az erdő felüldülést ad az embernek, értékes javakat ad, és megújuló energiaforrást biztosít, faanyag (tűzifa, iparifa, stb.) formájában. Mindemellett a változó klíma hatását is szemléltette a képes előadásában. A klímaváltozás miatt az abiotikus károk gyakoriságát (hókárr, szélkárr, özönvíz), a fenyőerdők kipusztulását, a legyengült állományok károsítóinak felszaporodását és új károsító rovar fajok megjelenését tapasztalják. Megoldást a kipusztuló fenyőerdők lombossal való helyettesítésében (erdőszerkezet átalakítás) és elegyes, változatos szerkezetű erdők kialakításában lát a szakember.

Másik helyszín a Pétervásárai Tamási Áron Általános Iskola volt, ahol Ficzeré Mónika kolléganőnk szakmai segítséget nyújtott egy páfrányfenyő elültetésében, majd a fa és erdő szerepét foglalta össze a gyerekeknek.

További önkénteseink a tanév későbbi időszakában folytatják szemléletformáló munkájukat, mely bízunk benne, hogy kint a szabadban, a kizöldellt, „évig érő tanteremben” valósulhatnak meg.

Vígh Ilona

Közjóléti és kommunikációs vezető

ERDÉSZ PORTRÉK

Természetről, az erdőről, erdőtervezésről, erdőművelésről sokat írunk, hogy minél több nem erdész számára is érthető legyen mindaz, amit az erdőjáró az erdőben lát. Ne csak a „tarvágás” szó keringjen a köztudatban, hanem legyenek pontos fogalmaink az erdőben való gazdálkodásról, arról a szellemiségről, amit az erdészek képviselnek. Ismerjük meg azokat az embereket, akik elődeiktől megtanulták az erdő tisztelét, az alázatot!

Erdész portré sorozatunkban a háttérben lévő ember karakterét szeretnénk bemutatni hozott és tanult örökségével, mindennapjaival. Ezúttal, Dudás Béla erdőmérnök a Galyai Fórum vendége: **(A szerk.)**

Beszélgetés Dudás Béla erdőmérnökkel

A Mátrafüredi Erdészet irodájában kerestem meg Dudás Béla erdészvezetőt a Hegyalja úton, ahonnan káprázatos látványt nyújt a Mátra vonulata Kékestető csúcsával.

A folyosón végighaladva – jobbra, balra – mosolygós arcok fogadtak. Főnök vagy vezető? Jut eszembe a kérdés, de ez is kiderül a beszélgetésből.

Az erdész szakma általában több dinasztiás, de Dudás Bélának még a környezetében sem volt erdész, de még erdő sem.

Szabolcsban született, ahol igazi gyerekkort élt meg, azaz megteremtették maguknak, hogy az legyen.

Az Államigazdaság szolgálati lakásai a falu erdős, ligetes szélén voltak, ahol igazi grund volt a nagyjából egyidős gyerekeknek. Akkoriban háztáji is volt, ami önellátóvá tette a családokat, sőt a piacra is jutott. A vidám gyerekkor mellett a kötelezettségeket is megtanulta. Fiú testvérével elosztották a feladatokat: ki vág fát, ki mosogat, ellátták az állatokat és ez természetes volt.

10-12 éves korában kezébe akadt a Képes Újság egyik száma, amelyben egy portrét olvasott egy erdőmérnökről, és ezzel meg is volt a pályaválasztás. Jó tanuló volt, de mégsem gimnáziumba, hanem az Erdészeti Szakközépiskolába ment Szegedre, ahová alkalmazkodó természetével könnyen beilleszkedett. Igazi közösségi ember volt, aki már akkor is az egyéni érdeket háttérbe tudta tenni a közösségért. Jó volt szegedi diáknak lenni: Tisza-part, korzó, szép lányok a művészeti iskolából és máig tartó barátságok, amik ezeket az éveket jellemzik.

Nem volt kétséges, hogy Sopronban erdőmérnöknek fog tanulni. Olyan magas pontszámot ért el a felvételin, hogy választási lehetőséget kínáltak fel: előfelvétellel elmegy katonának vagy megszakítás nélkül folytatja a tanulmányait? Ez utóbbira esett a választás és egy másik szép magyar városban - Sopronban - teltek az egyetemi évek, amit 1991-ben fejezett be, de itt is olyan örökre szóló barátságok születtek, ahol az a

kérdés egy – egy találkozás alkalmával, melyikük adott többet a másiknak, és eleget adott-e?

Diplomamunkája a Hortobágyi Államigazdaságban készült, ahol három évig erdészeti ágazatvezető volt és első szakmai sikerei is ide köthetők. Tájéképileg zavarták a Pusztát a leromlott egészségi állapotú erdőfoltok. Ezek megszüntetése és helyette a termőhelynek megfelelő fafajú, ökológiailag stabil erdőszerkezetű állomány létrehozása volt a feladat.

Egyszemélyes ágazat, egyszemélyes vezetője, működési területének két szélső pontja közötti távolság 120 km volt.

1995-ben került a Gyöngyössolymosi Erdészethez, mint erdőművelési műszaki vezető, majd 2010-től a Mátrafüredi Erdészet vezetője és itt visszautalunk a főnök/vezető kérdésre. A főnök hajtja az embereket, a vezető irányt mutat. Minden ember külön személyiség - magyarázza beszélgetőtársam – és mindenkinek az erősségére kell alapozni a munkát. Olyan közösséget kell teremteni egy vezetőnek, hogy mindenki a legjobbat hozza ki magából. No, ez az a filing, amit már a folyosón lehet érezni, aki belép az épületbe. Az Egererdő Zrt. 75 ezer hektáros területéből 11 ezer hektár tartozik a Mátrafüredi Erdészethez. Mivel ez a terület turisztikailag igen kedvelt és látogatott, ezért kiemelt az erdészet közjóléti szerepe. Működési területén négy felújított turistaház, valamint erdészházak, vadász kunyhók is vannak.

A Mátrafüredi Erdészet különleges és egyedi helyzetben van azáltal, hogy az erdészeti oktatás és az erdészeti kutatás egy – egy bázisa Mátrafüreden található.

Feltétlen beszélnünk kell Anna lányáról, akivel kb. tízéves korában készítettem egy riportot a Kisvasutak Napján. Sokan a szívükbe zárták, amikor elmondta, hogy a szüleitől, nagyszüleitől kapott zsebpénzével Gyöngyi gőzöst támogatja. Azóta már nagylány lett, aki mélyen hisz az emberi kapcsolatokban. Közösségben gondolkodó, adni akaró és tudó személyiség, aki szabad

idejében Vöröskeresztes aktivistaként is dolgozik. Mindenképpen olyan pályát szeretne választani, ahol az emberek lelkével tud majd foglalkozni.

Rostás Gabi

Kertterápia

Kertes házban nőttem fel. Jó volt az udvaron játszani, a frissen szedett gyümölcsök finomak voltak, de ezen kívül sokkal többet nem adott a kert gyerekkoromban. Nem igazán értékeltem. Jó volt, de természetes volt.

Majd egyetemre mentem, panelba költöztem. Kezdtett hiányozni a zöld, viszont volt időm sokat sétálni parkokban. Ennyi elégnek is bizonyult.

Államvizsga után irány a főváros, a betondzsungel közepe. Sehol egy maroknyi füves rész a lakás mellett, a nagyobb parkokban rengeteg ember van. Az albérletbe nem süt be a nap, napszaktól függetlenül mindig annyira sötét van, hogy lámpát kell kapcsolni, a virágok nem maradnak meg a kevés fény miatt. Az évek alatt kezdett egyre nyomasztóbbá válni, hogy utazni kell a friss levegőért, kirándulást kell szervezni, hogy szép tájakat lássak.

Megfogalmazódik a gondolat, hogy jó lenne egy kertes ház. A dolgok jól alakulnak, még a karantén helyzet előtt sikerül elköltözni a belvárosból.

Akartunk kertet, de azért lehet, hogy alapból nem ekkorára gondoltunk, de ha már háromezer négyzetméteres telken van a kinézett ház, akkor „kicsit több lett, maradhat!” alapon, hamar megbarátkozunk a nagy méretekkel.

Látszik, hogy rengeteg dolgunk lesz, hónapok telnek el, amíg főként, saját kezűleg felújítjuk az otthonunkat. De édes a munka, mert jó közben megpihenni az udvaron, és mert büszkék vagyunk magunkra az eredmények miatt. Mire minden tervezett dologgal végzünk, beköszönt a tél. Alig várjuk a tavaszt, hatalmas örömmel fogadjuk és teljesen kezdő, de nagyon lelkes kiskertészként vágunk bele az ültetésbe.

Bálint gazda könyveit bújom, akitől csak tudok, tanácsokat, tippet kérek. Érzem, nem egy év lesz, mire ebbe belejövök. De a magok földbe kerülnek, palánták nevelődnek az ablakban, és elfog egy nagyon jó érzés – olyan ez, mint amikor a tészta szépen megkel, akkor már érződik, hogy jó eséllyel finom lesz a végeredmény.

Beköszönt a karantén, nem járunk sehova, mégis szabadnak érezzük magunkat. Rossz belegondolni, milyen lett volna ezt a vírust a pesti albérletben átvészalni.

Valószínűleg egy öt éves gyerek nem örül annyira egy vidámparkban eltöltött napnak, mint amennyire én örülök az első saját zöldségünknek, történetesen egy reteknek.

A világból érkező rossz hírek után kapálással kapcsolódunk ki. Nem nyomaszt a bezártság, mert jó helyen vagyunk. Egyszer gyönyörködtet a szép, gyommentes veteményes látványa, máskor meg annyi eső esik, hogy hetekig nem tudunk gazolni a nagy sár miatt, és előre félünk, mennyi munka fog ránk szakadni egyszerre. Néha fogalmunk sincs, mitől kókad el

egy tő paradicsom, miközben a többi szép. Sokszor hiába fűjjük magunkat mindenfélével, a szúnyogok szétcsípnek. Ez az élet sem csak habos torta, de mindennel együtt, nagyon jól telnek a hónapok, mert itt a kert, itt az udvar, esszük a saját zöldségeinket, grillezünk, bográcsolunk, játszunk a kutyákkal, így nem visel meg, hogy elmarad a tengerparti nyaralás.

Szerintem, ha a pesti sötét kis lakásban ér minket a karantén, már biztos pszichológushoz járnék a bezártság, a világjárvány okozta

pánik és stressz miatt...így viszont - bár a világ kifordult magából - a házunk a hatalmas telekkel együtt a béke szigetének bizonyul számunkra.

Fekete – Vadászi Erika

VARRÓ GALÉRIA

A tavasz felért a hegyre is!

Varró János több rangos fotópályázat nyertese. A **Varró Galériában** mutatjuk be ezeket a lélegzetelállító pillanatokot megörökítő fotókat.

Tompa Mihály: A pitypang meséje

A virágok tündére egy napon sorra meglátogatta az alattvalóit, megkérdezte tőlük, nincs-e panaszuk, kérésük, kapnak-e hűvös reggeli harmatot, kedvesen játszadozik-e velük az esti szél, fölkeresik-e őket a pillangók. A kényes kerti virágok sorra elmondták panaszait.

A rózsza arra kérte, intézze úgy, hogy a viola illata ne legyen olyan fűszeres – mert irigy volt a kerti rózsza, irigyelte a viola édes illatát, azt szerette volna, hogy az emberek csak az ő illatában gyönyörködjenek. A virágok tündére jószívű volt, mint az egy tündérhez illik, megszigta hát az irigy rózsát, és megsimogatta a hallgatag csendes violát. A százszorszép arra kérte a tündért, növesszen neki töviseket, hogy az emberek nehezebben tudják leszakítani; a liliom élesebb kardokat kért; az estike meg azt szerette volna, ha ő nem este, hanem reggelként nyílna, illatozna. A tündér zokon vette a virágokhoz csöppet sem illő sok kérést meg panaszt, rosszkedvűen ment el a

kertből. Elhatározta, hogy egyhamar nem látogatja meg ismét az elkényeztetett virágokat, s lehorgasztott fejjel ballagott hazafelé, az erdőbe. Így történt, hogy meglátta az út szélén, a porban virító pitypangot. Megállt előtte.

- Mondd, kedves pitypang, nincs valami kérésed, panaszod?
- A pitypang csak ingatta sárga fejét, hogy nem, nincs kérése, sem panasza.
- Nem kívánsz magadnak jó illatot? Esetleg tüskéket, hogy ne tudjanak leszakítani a gyerekek?

Nem, a pitypang nem kívánt semmit, de mikor a tündér továbbment, fölsóhajtott. Meghallotta a tündér a pitypang sóhaját, visszafordult.

- Talán mégis szeretnél valamit kérni, pitypang?
- Hiába minden, tündér, az én bánatomon te sem tudsz segíteni – mondta a pitypang.
- Messze földről kerültem ide, ebbe az országba, meggyökereztem itt, tudom, hogy soha többé nem láthatom a hazámat, s ha eszembe jut a régi táj, mindig nagyon szomorú vagyok. Csak legalább a gyermekeim elmehetnének..., de hát azoknak sincs szárnyuk!

Gondolkozott egy kicsit a tündér, s mert csodatevő, nagy hatalma volt, úgy intézte, hogy a pitypang bolyhos fiacskái, leánykái – a termésbóbiták – ezentúl apró szárnyakkal szülessenek. A bóbiták apró szárnyába belekap a szél, röpti őket hegyen-völgyön át, messzi földre elkerülnek, s ha jó szél fúj, a pitypang egyik, másik fia, lánya visszarepülhet a rég elhagyott hazába is.

SPORT

Honnan? – hová?

Őzse Ági a szüleivel 1961-ben költözött Galyatetőre. Oviba a Nagyszállóba, iskolába a ma már Turista Centrum részeként működő egykori kisiskolába járt öt évig, ahol egyedül volt tanuló. Hatodiktól már Mátraszentimrén, kétosztályos, összevont iskolában folytatta.

Az ország tetején, erdőben, üdülőhelyen felnőni, az élet csodája.

A BM üdülő és a SZOT Nagyszálló kéthetes turnusváltásaival, a magánházak vendégeivel, vállalati üdülők és téli időszakban a sielőkkel együtt, mintegy 600 vendég volt állandóan a

hegyen.

Vidám, pezsgő élet folyt, sikk volt Galyatetőn üdülni. Sokan éveket vártak, hogy beutalóhoz jussanak. Gyerekként úgy gondolták, hogy ilyen az egész világ, telis – teli csupa mosolygós, jókedvű emberekkel. Az itt dolgozók gyerekei valamennyien ebben a természet adta mesés környezetben, szabadságban nőttek fel. A szülők az üdülőkből dolgoztak, de a családi házakban, így náluk is, fizetővendéglátás folyt, sok közös programmal, élménnyel a náluk üdülő vendégekkel.

Emlékeiben hosszú, havas telek voltak, bár az is lehet, hogy csak a gyerek volt kicsi, de a

sífutás mellett kötelezte el magát.

lehetőség adta/kínálta, hogy szinte minden gyerek

hozzánőtt a síléchez és van, aki rajta is maradt, mint Őzse Ági, akinek példaként ott volt a bátyja, aki már versenyzett.

Ági ötévesen a lesiklással kezdte, de lehet, hogy a váltásban segítségére volt 1973-ban az Úttörő Olimpia megnyerése sífutásban. Kilencéves korától a lesikló éveket a BKV Előre csapatában töltötte, sífutóként pedig mindvégig a Vasas SC – ben versenyzett.

Nagy meglepetés volt, amikor még juniorként, 18 évesen, felnőtt magyar bajnokságot nyert, ahol nem kisebb egyéniséggel, mint Monspart Saroltával kellett megküzdenie. Ettől kezdve, teljes mellbedobással a

A Berze Nagy János Gimnáziumban érettségizett, majd a fővárosban dolgozott, így együtt tudott edzeni a csapattársakkal. Édesanyja, még néhány évig Galyatetőn élt, akit gyakran meglátogatott, főleg télen, de 1981-től végleg Budapestre költöztek és innen számolva, több mint 30 magyar bajnoki cím lett az aktív versenyzés eredménye. A Gépipari Spartacusban tájfutott 19 évesen, ahol a csapattársakkal kétszer váltóbajnokságot nyertek. Ezzel plusz kettővel gyarapodott a magyar bajnoki címek száma. 1983-ban született Adrienn lánya, és ezt követően az anyai teendők kerültek előtérbe, de egy váratlan helyzet ismét sikert hozott. 1986-ban a Sítájfutó VB-t Bulgáriában szervezték meg, ahol pontszerző 6. helyezést értek el váltóban. Az egyik csapattag betegsége miatt kerülhetett a váltóba, ugyanis nagyon kevés sportoló van, aki mindkét sportágban járatos.

A sporttal a mai napig nem szakadt meg a kapcsolata, tanulmányai is ehhez köthetők. Sportmenedzserként végzett a TF-en, később a Corvinsonon vidékfejlesztést tanult.

Soha nem gondolta volna, hogy 40 év után visszatér az eredetéhez, oda, ahonnan elindult,

Galyatetőre. A visszatérésben szerepe volt párjának is, akit a munkája a Mátrához köt. A sorsszerűség úgy hozta, hogy az egykori családi ház szomszédságában egy üres telek rájuk várt és azt mondta: *építsetek ide!*

Ági lelkes építkező (mások alig várják, hogy egyet befejezzenek!), ez már a negyedik ház, amit álmai szerint megvalósít, de ezt tartja a legsikerültebbnek. Ha, csak a látványt nézzük, egyedülálló, és az érzés, hogy ugyanabban a fenséges panorámában gyönyörködhet, amiben gyerekkorában.

A havas telek reményében újra előtérbe került a sífutás. Igaz, nem versenyszerűen, hanem,

mint oktató a Bozsik Anna által megálmodott Sífutó Iskolában, aminek az a célja, hogy minél több amatőr ismerje és szeresse meg a sífutást, itt, Galyatetőn. Az idei havas napokon sokan órákat autóztak – kicsik, nagyok – azért, hogy megismerjék a sífutás örömét és élvezzék a hegy ajándékát, a ragyogó napsütést, amikor a völgyek hosszú időre ködbe burkolóznak. Az áprilisi tréfa sokakat a hegyre csábított, amikor április 16-án 15 cm hó esett, amit Ági is kihasznált, de már nem kellett utaznia, csupán az ajtóban kellett felcsatolni a lécet és

könnyedén belecsúszni a hómezőbe.

Visszatérve a hegyre újból vannak barátai, mint a hegyi tündér, szomszédok, négy lábúak, akikkel sok közös élmény és közös tenni akarás van Galyatetőért.

Rostás Gabi

Sportéletem másik része

Szeretném megismertetni az Olvasókat a nordic walkinggal, mint új, önálló sporttal. Északi gyaloglást jelent, ami az északi sísportok elnevezéséből ered, és az Észak-európai kultúráktól vettünk át.

Első látásra megmosolyogtató a sífutásból átvett botok használata, de a nordic walking meglepően sok pozitívummal lepte meg a kétkedőket.

Ezek közül a legfontosabbak: bárki, bármilyen életkorban elkezdheti. Nordic walking közben az agyféltekék összehangoltsága segíti idős korban a biztonságosabb mozgást. Nem utolsó sorban lassítja a szellemi leépülést. A nordic walking botok biztonságot adnak a gyaloglás közben.

Fiataloknál pedig segít a koncentrációban, a tanulásban és fejleszti a kitartást. A fiatalok

kiváló rehabilitációs sportja. Sokan nem futhatnak gerincsérv, térdműtét, vagy egyéb sportsérülés miatt. Kiváló aerob/anaerob sport, az intenzitástól függően nordic walking közben nemcsak a lábaink, hanem a felsőtestünk is intenzíven bekapcsolódik a mozgásba, így izmaink mintegy 90 %-át mozgatjuk át, Nagymértékben csökken az ízületekre gyakorolt terhelés a nordic walking bot helyes használata közben, mivel lábunkra nem úgy zuhanunk rá, mint futás közben.

Meglepően hatékony zsírégető, annak ellenére, hogy a mozgásforma kíméletes, így a bot nélküli sétához képest, akár 20-40 %-kal is nőhet a kalória felhasználás.

Nordic walking közben gyönyörködhetünk a természetben, az erdőben, azaz a legszebb "tornateremben", amit elképzelhetsz magadnak.

Nordikozás közben részesei lehetünk egy új csapatnak, ahol a közösség több korosztályból áll, akiket összeköt a közös érdeklődés. Stresszoldó hatású és nem utolsósorban a gyaloglás közben jókat lehet beszélgetni a sporttársaiddal.

A nordic walking egész évben űzhető, az év minden évszakában lehet élvezni ezt a sportot. A mozgás endorfinokat szabadít fel, vagyis úgynevezett boldogsághormont, ami miatt nehezen tudnánk sétálás közben rosszkedvűek lenni.

Mivel ez a sport nem olyan egyszerű, mint amilyennek látszik, így nem árt, ha útmutatót kérünk egy olyan oktatótól, aki jártas a nordic walkingban. A legjobb megoldás, ha csatlakozunk egy nagyszerű csapathoz, ahol az oktatók és a tagok egymást segítik, ahová elhozhatod ismerőseidet vagy új barátokat szerezhetsz.

Bozsik Anna

MSTSZ

Április 29-én, budapesti győzelem a 2800 méter szintkülönbségű, 55 kilométeres, gyilkos távú MSTSZ terepfutó Nemzeti bajnokság ultra futamán.

A MAC-os Józsa Gábor 5 óra 8 perc 10 másodperc alatt teljesítette a Kékest, Galyatetőt, Mátrakeresztest is érintő útvonalat.

A felnőtt, U23, junior, és ifjúsági atléták számára kiírt viadal válogató a nyári világversenyekre, melyek közül nyár derekán a Katalóniában rendezendő Skyrunning világbajnokság lesz az első. A július 9-11. között megrendezésre kerülő versenyen várhatóan 10-12 magyar indul.

Remek hangulatú versenyt sikerült rendezni, Józsa csupán kilenc perccel maradt el a pályacsúcstól! - mondta Joó Attila a Magyar Túrasport és Terepfutó Szövetség elnöke. *Többeket megviselt a hosszú versenymentes időszak, készülünk a*

világversenyekre.

Légrádi Szabó Gábor
Kommunikációs tanácsadó

KULTÚRA

Fotózásom története

Közel 3,5 évvel ezelőtt ismerkedtem meg a fotózással, Angliában eltöltött éveim során. Gyermekkorom óta imádtam a repülőket, de mivel vidéken nőttem fel, ezért csak áthaladó repülőket láttam magasan a felhők között, közelről nem volt lehetőségem a találkozásra. Egy nehéz időszak következtében lakóhelyváltás mellett döntöttem, s a világ egyik legnagyobb reptere, a Heathrow mellé költöztem.

Egyik nap kísértél az északi futópálya mellé, hogy megcsodálhassam a gyönyörű vasmadarakat, és csak úgy szippantottam magamba az élményeket. Hazafelé

menet eldöntöttem, hogy legközelebb magammal hozom a fényképezőgépet is, hogy megörökíthessem a csodás pillanatot.

Egy kis idő elteltével arra lettem figyelmes, hogy amikor kimegyek fotózni, akkor megszűnik a világ körülöttem. Csak és kizárólag a repülők és a fotózás körül forognak a gondolataim. Nyugalom és béke vesz körül.

Teltek-múltak a hónapok és szépen, lassan megtanultam a fotózás és az utómunka alapjait is. Több népszerű repülőgép fotózással kapcsolatos oldalra is feltöltöttem a képeimet, rengeteget tanulva ezáltal, mit hogyan kellene finomítani a minőség javára. Szerencsére az elmúlt években sikerült eljutnom egy olyan szintre, hogy többé - kevésbé elégedett vagyok a

képeim minőségével, de hozzá kell tegyem, a fotózás egy soha véget nem érő tanulási folyamat.

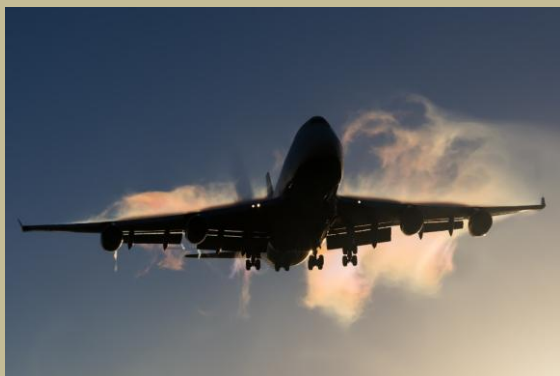
Hatalmas megtiszteltetés számomra, hogy már több újságban, repülőterek twitter, instagram, facebook oldalán jelentek meg képeim. Sajnos, a járvány miatt minimálisra csökkent a légiforgalom tavaly március óta, és ezzel együtt a külföldi fotózás lehetősége is, ami rettentő nagy szívfájdalom

sokunk számára. Így marad a helyi reptér, már ha van mit fotózni. Hosszú ideig nem jön semmi érdekesség, vagy éppen ha lenne is, az időjárás szól közbe.

Laikusként lehet, hogy nem is gondolnánk, mennyi mindennek kell együttállnia egy jól elkapott pillanathoz. Legelőször is tudni kell, hogy hová menjünk fotózni, ezt pedig az határozza meg, hogy melyik irányból száll le vagy föl a gép, amit lencsevégre szeretnénk kapni, illetve hogy honnan süt a nap. Ha több futópálya van egy reptéren, tudnunk kell, hogy a számunkra kiválasztott repülő melyik pályát fogja használni.

Továbbá nem árt tisztában lenni az esetleges reptéri korlátozásokkal, időszakos pálya lezárásokkal is. Ezen kívül előfordulhat, hogy hajnalban kell kelni, vagy éppen órákat ácsorogni télen a mínuszban, ha épp akkor jön valami érdekesség.

vonalak keletkezhetnek a képünkön, ami sajnos a kép élvezeti értékét befolyásolja. És még sorolhatnám tovább.

Nyáron a nagy melegben a felforrósodott beton ontja magából a hőt, és ezáltal hullámos

Tavaly nyáron egy este Budapest belvárosában sétáltam, ekkor kerültem közel a városfotózáshoz. Azóta többnyire épületeket, hidakat, nevezetességeket próbálok megörökíteni, minél különlegesebb módon. Ez a fajta fotózás igazi kihívás a számomra, mert hatalmas kreativitást igényel, hogy úgy örökítem meg a pillanatot, mint még előtte soha senki más.

Ha megnézek egy fotót, számomra a legfontosabb dolog a kép minősége, illetve az, hogy mennyire fog meg maga a tartalom. Sosem szerettem az átlagos dolgokat, nem az az ember vagyok, aki beáll a sorba. Mindig mindenben a különlegeset keresem, legyen szó bármiről.

A fotózás a kreativitásom kiélését és a teljes lelki

feltöltődést jelenti, még akkor is, ha egy jó fotó több mint egy kattintás.

Bővebben: www.spotterdiary.com

Simon Ágota

Életem része...a zene

Pécsen születtem, de kétéves koromtól Szarvason nőttem fel, itt jártam általános iskolába és zeneiskolába, ahol zongorázni tanultam. Állítólag jó ritmusérzésem és hallásom volt, így választott ki egy zenetanár az osztálytársaim közül.

Az Ipari Iskola kezdetekor a zenélés abbamaradt, majd felnőtt fejjel a katonaságnál folytattam, mint basszusgitáros. Épp arra volt szükség a zenekarban, mivel már egy rutinos billentyűs volt a csapatban. Itt tanultam meg nagyon alapszinten a basszusgitár játékot.

Mindig is szerettem a basszusgitár hangját. Mély, karakteres, meghatározó hangszer, a zene alapja és a ritmus szekcióba tartozik, ezért a dobossal nagyon szinkronban kell lennie. A dob és a basszus, mint egy ház alapja, olyan a zenének. Sokan nem hallják ki a basszust, csak ha nincs, azt érzik, hogy valami nem jó.

Leszerelés után visszamentem a munkahelyemre, itt „vergődött” össze egy csapat, akikkel vendéglátóztunk két évig a '80-as években.

Majd 20 év szünet a zenében!

2005-ben tértem vissza. Mindent előlről kellett kezdeni, húsz év nagy idő. Kezdtem az alapokkal. Még ebben az évben ismerkedtem meg Miklós Milánnal egy koncerten. Ő basszusgitárt tanult épp egy budapesti középiskolában, és együtt kezdtünk el gyakorolni. Ő tanított engem. Koncertjeire jártam, és csak figyeltem és figyeltem, mert rendkívül tehetséges srác volt már akkor is. Azóta elvégezte a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Jazz tanszakát.

Pár év tanulás után volt 1-2 zenekar, ahol próbálkoztam, de nem igazán sikerült. Akkor még nem tudtam, hogy mi zavar, csak éreztem, hogy valami nem jó. Később derült ki, hogy a rock nem én vagyok, majd rövid időn belül egy trióban találtam magam. Jazz és blues nótákat játszottunk két éven keresztül, télen klubokban, nyáron fesztiválokon Tetszett a műfaj, nagy kihívás volt nekem. Gyúrtam a dalokat, gyakoroltam ezerrel ..

A trióban Milán, egy gitáros és én voltam. Milán piccolo basszuson játszott, ami egy furcsa hangzású, alapjában basszusgitár, de szólógitár húrokkal. Jó kis csapat volt, de két év után szétszéledtünk, valószínű, hogy ennyi volt a csapatban.

Visszatérve a trióhoz, játszottunk két dalt egy bizonyos Nagy Józseftől, akiről a gitáros sokat mesélt, és én nagyon kíváncsi voltam, ki lehet Ő? Nemsokára összehozott vele a sors egy facebook bejegyzésben. Rákérdeztem, Ő-e az, akiről a gitáros beszélt nekem? Azt válaszolta, hogy igen és megkérdezte, van-e most zenekarom? Írtam, hogy nincs, majd ismét kérdést tett fel. Van-e kedved velem együtt játszani? Persze, hogy igent mondtam, és majd kiugrottam a bőrömből az örömtől.

Ez tíz éve volt, és azóta együtt zenélünk, amerikai fekete, autentikus blues-t. A nóták nagy részét Nagy József írja a magyar szöveggel együtt. Híres nagy blues zenészekről is feldolgozunk dalokat magyar szöveggel.

A zene különös dolog az ember életében. A saját daloknál mindenkinek ki kell találni a dolgát, a dobosnak a ritmust, a billentyűsnek a kíséretet, szólókat, a basszusgitárosnak a basszust.

A hangszereimről is szeretnék szólni. Öt gyönyörű hangszerem van, mindig is ezt az ötöt szerettem volna, bár mostanában készül egy hatodik is. Miért is kell öt hangszer – kérdezik sokan? Mindegyik basszusgitár, de mindegyiknek más a hangja. Például, a '70-es, '80-as évek funky zenéjében kizárt, hogy más basszusgitár szóljon, mint a Fender Precision.

Milán mondta egyszer, hogy az ember életében a zene olyan, mint a földi élet utáni másik életbe való átvezetés: felemelő, magával ragadó és inspiráló, persze ehhez olyan társakra van szükség - nem lehet bárkivel elérni -, a zenekart jól össze kell szervezni. Ez nagyon nehéz, az én esetemben ez véletlen volt, hogy azonnal minden összejött a zenésztársaimmal. Persze, kisebb problémák voltak az útkeresésben, hogy minél jobban tudjak azonosulni a stílussal. Nem ment könnyen, de a sok zenehallgatás, gyakorlás meghozta az eredményt.

Az egyedül zenélés főleg gyakorlással telik. Új dalokkal, ami tetszik és nem feltétlen zenekarban való eljátszáshoz tanulom meg, hanem csak úgy, magamnak, mert tetszik és jó. Ilyen a Pink Floyd. Soha nem fogok játszani Floyd-ot, de sok nótát tudok basszusgitározni. Az itthoni komponálás - különféle zenei programokkal - teljesen más, mint zenekarban. Megesik, hogy napokig nincs ihlet, majd egyik pillanatról a másikra, csak úgy, rám törnek dallamok, érzések és megpróbálom zenében kifejezni. Hol jól, hol kevésbé jól. A kevésbé jókat nem törölöm, hanem elteszem, szüneteltetem egy időre .

A zenekarban zenélés az nemcsak egy csapatmunka, hanem lelki kapcsolat is a társaimmal. Szemmel, mozdulatokkal, hangokkal kommunikálunk élőben, nóta közben és értjük egymást. Felemelő!

Amikor egyedül írok dalokat, akkor mindenben én vagyok, minden hangszerben.

Minden hangszerben az én gondolatom van úgy, ahogy nekem tetszik. Megpróbálom a hangulatomnak megfelelő harmóniakat megtalálni. A zenekarban túlnyomó részt én találok ki a basszust, kivéve, ha az egy feldolgozásnál jellemző. Például, a basszusról ismerik meg a dalt vagy a basszus kezdi a dalt. Azt úgy kell megtanulni, ahogy eredetiben van. Bár, azt sem játszom 100%-ig úgy, megpróbálom kicsit magamra formálni, persze, ahol van rá lehetőség. A saját daloknál már teljesen én vagyok, viszont soha nem játszom el kétszer ugyanúgy. Ez mindig a pillanatnyi hangulatomtól függ. Természetesen, a dal szerzőjével megbeszélve, de általában 98%-ig azt játszom, amit én gondolok, amit a ritmus és a harmónia kihoz belőlem. Szeretek „közé játszani”, a ritmus közé, amit úgy hívnak, hogy „felütésre”, de ezt is csak mértékkel, mert a kevesebb több. Úgy játszom, amilyen ember vagyok.

A zenekarban mindenki saját magát adja, szeretnek zenélni, szeretjük egymást, szeretjük egymás játékát. Az örömmenélés folyamatos, de amikor igazán örömmel van, az akkor történik, amikor eltérünk az eredeti „váztól” és ott, abban a pillanatban alakul ki valami, ami nagyon jó, majd visszatérés a dalhoz, ami teljesen spontán szokott kialakulni és kétszer ugyanúgy, soha.

Minden koncert előtt a mai napig izgulok, de amikor elkezdődik, abban a pillanatban elszáll és csak a zene van, az összjáték, a másokra figyelés, a rezzenések figyelése, ami nagyon jó és izgalmas dolog. Valószínű, amikor az ejtőeműs kiugrik a gépből, ugyanazt érzi.

Na, és a közönség! Egy zenész legnagyobb öröme, ha minél nagyobb a közönség, ami inspirál, felemel. Lehet érezni a pozitív energiát a színpadon, ami a közönség felől árad, amiért a zenész rendkívül hálás.

A zenekar, egy összeszokott, jó csapat, akár profinak is nevezhetném. Mindegyik zenésztársam remek zenész, szívvel, lélekkel játszanak.

Már nagyon hiányoznak a fellépések és a találkozások a közönséggel és persze egymással is.

Csabai Attila

Készülő nagylemez

A 2012 nyarán alakult hattagú Blahalouisiana negyedik nagylemezét 2021. áprilisában, a stúdióvá alakított galyatetői Alkotóházban rögzítette, ahol már harmadik alkalommal vannak. A lemez első hangjai 2020 júniusában itt születtek meg.

Az elmúlt 5 évben meghódították az összes kis és nagy hazai klubot és fesztivált, a jubileumi 10. Fishing on Orfú fesztiválon harmadik alkalommal álltak a nagyszínpadon, de a Sziget, Campus, VOLT, EFOTT, Fezen és Strand fesztiválok fellépőinek sorában is kiemelt helyük van.

A zenekar nemcsak határon innen, hanem külföldön is szerencsét próbált, mint Erdélyben, Ausztriában, Szlovákiában, Oroszországban, Csehországban, de a Tallin Music Week-en és Hágában is bemutatkoztak.

A Blahalouisiana 2016-ban megjelent első nagylemeze után 2017. október közepén új, 10 számos koronggal jelentkezett *Alagutak, fények, nagymamad jegenyéi* címmel, amelyen helyet kapott a Petőfi Rádió TOP 40-es slágerlistáját hetekig uraló *Túl távol, elég közel* és a legújabb klipes dal, a *Ha élni felejték* is.

A teltházas A38-as lemezbemutató után a következő mérföldkő a 2018. január 16-i, szintén teltházas Müpa-s koncert volt, ahol a zenekar slágerei szimfonikus hangszerelésben szólaltak meg.

2018 elején az *Alagutak, fények* turnéval járták be az országot, 2019 nyarának végén jelent meg *Minden rendben* című nagylemezük.

Ha a siker a szárnyára ültette a tehetséges zenészeket, legyen is sokáig kísérőjük ez a siker! (A Blahalouisiana énekes Schobloch Barbara, basszusgitáros Jancsó Gábor, gitár Mózner László és Szajkó András, billentyűs Pénzes Máté, dob Juhász Ádám.)

(R.G.)

Mint a mesében...

A húsvét utáni napokban vendégségbe hívtak.

Barátaim hívták fel a figyelmem egy családi ház parányi kertjére és a hozzá tartozó enteriőrre azzal, hogy ritka élményben lesz részem. Egy meséskönyv illusztrációjára emlékeztető lakásba léptem be, azzal a különbséggel, hogy itt minden használható volt, nemcsak nézhető.

Még ünnepi díszben állt minden húsvét jegyében és ez a vendégvárásra megterített, feldíszített asztal fogadott. Körbevezettek a házban, aminek minden részlete az ünnep szimbólumaival volt díszítve.

A ház úrnője, Bátori Lászlóné Nováki Erzsébet édesanyjától örökölte a jó ízlést, kreativitást, ami sok örömmel tölti el. A dekoráció többségét ő készíti, de nemcsak ünnepeken teszi ilyen hangulatossá otthonát, hanem kéthavonta frissíti új színekkel, formákkal, de az évszakok is változást hoznak a díszítésben.

A változatos-
ság iránti
igénye már
gyerekkor-

ban is megnyilvánult, hatévesen is szerette a változatos hajviseletet, öltözetet.

Felnőttként naponta háromszor öltözött: munkába, otthonra és az esti korzóra Gyöngyös Fő terén, s mindezt munka és család mellett.

Megvolt, megvan az igény saját maga és környezete iránt, amiben nagyon jól érzi magát, egy percet sem unatkozik, mert tele van újabb ötletekkel és két hónap gyorsan eltelik ahhoz, hogy megtervezze a következő dekorációt lakásában.

Kedvelt színe a fehér, amit szívesen kombinál pirossal, világoskékkel. A karácsony színe az örök arany és az ezüst.

Amikor színt vált, akkor ezt úgy kell elképzelni,

Amikor színt vált, akkor ezt úgy kell elképzelni, hogy függöny, párna, szőnyeg, terítő, váza és minden más dekorációt a fő szín határoz meg, amihez az étkezés, csészék, szalvéta is igazodik. Teljes a harmónia, ami ebből az otthonból sugárzik.

A kertről, így húsvét környékén/után elmondható, hogy tényleg nyúlfarknyi, de minden szeglete díszbe öltözött, és mindenben érezni lehetett, hogy ezt nagy szeretettel alkották meg. Rajtunk múlik, mennyire tesszük ünnepélyessé nemcsak ünnepek alkalmából azt a mikrovilágot, amit otthonnak nevezünk. Jó volt elidőzni a szépségben, harmóniában és milyen jó lehet ebben élni?

(R.G.)

Találkozásunk a Mátrával

Dr. Zorkóczy Ferenc és felesége nagyon jó barátaink, akiket szinte minden évben meglátogattunk. Addig – addig jártunk a Mátrába, amíg beleszerettünk. Mátraszentlászlóban megvettük a Nagy Kéményt. A gyönyörű látvány, a bükkerdő ölelése, a közeli sípálya adta a gondolatot, hogy vendégházat alakítsunk ki az ingatlanból, amit NATALI Vendégháznak nevezettük el.

Gasztrónómiai különlegességet is kínálunk, kézzel készített, rusztikus lepényt, ami kuriózum itt a hegyen és már a nyárra is gondoltunk, remélve, hogy meleg lesz, a túrázókat Manna Ice fagyi különlegességgel várjuk.

A teraszról gyönyörködhetünk a kertbe betérő erdei vadakban, de látványosság a család lovai is, amelyeken nem lehet ugyan lovagolni, de meg lehet csodálni.

Bővebben rólunk a www.natalivendeghaz.hu oldalon.

Vinnai Natália

Lizi, a hegyi róka...

...sokat gondolkodott, vajon, igénybe vegye-e a CSOK-ot? Bár, itt a hegyen jó sora van, de mit hoz a holnap? Párja – Toportyán - rács mögött van tolvajlásért, sok nyaraló kifosztásáért, kesztyű, cipő ellopásáért.

Az emberek csak jönnek a hegyre, ajtót, autót tárva - nyitva hagyva, ami Toportyánnak igen

kedvére van. Hatalmas rúd szalámi a szájában, viszi magasra tartva, mert alig bírja - a pagonyba. Egy köteg virsli egy másik fordulóval, úgy gondolja, elég lesz néhány napra. Harmadnap jön sántikálva, rajtakaptak mohó róka.

Mindent alaposan átgondolva a CSOK-ot nem vállalja, inkább szociális bérlakást keres magának és családjának. Ez az áteresztő pont megfelel. Alaposan körbe járja, biztonságos két ki/bejárat, fedele nem ázik, úgy döntött beköltözik.

A kis rókák nagyon élvezik, kinéznek, milyen az idő kint? Lizi, esténként a hegyet körbe járja, tudja már hol, milyen vacsora várja. Gondosan szájába gyűjti, s hazaviszi. Örül a rókacsalád, vadászni sem kell menni, a hegyen kolbászból, tásból van a világ, csupa öröm az élet!

A pillanatot megörökítette, **Varró János**, a mesét körítette, **Rostás Gabi**

Muzsikál az erdő

Mátrai Művészeti Napok

2021. július 3 – 11.

Helyszínek:

07.03. szombat –
Szurdokpüspöki
07.04. vasárnap - Tar
07.05. hétfő - Salgótarján –
Eresztvény
07.06. kedd – Gyöngyös – Sástó
07.07. szerda – Abasár - Szt.
Anna - tó
07.08. csütörtök – Ágasvár
07.09. péntek – Pásztó -
Mátrakeresztes
07.10. szombat – Gyöngyöspata
- Nagyparlag
07.11. vasárnap –
Gyöngyöstarján – Fajzatpuszta

Részletes információ, programok:
www.muzsikalazerdo.hu
<https://www.facebook.com/muzsikalazerdo/>

„Muzsikál az erdő - ahol az erdő
és a zene összefonódik. Jókedv,
erdei értékek, művészetek,
barátság, testi-lelki feltöltődés”!

A programváltoztatás jogát fenntartjuk!

Matúz Viktória

Muzsikál az Erdő Alapítvány

Következő lapzártá: 2021. augusztus 20.

Impresszum

Felelős kiadó és felelős szerkesztő: Rostás Gabi (3232. Mátrafüred, Parádi út 15.)
Elérhetőség: gabirostas@gmail.com; 0630/28-48-176
Nyilvántartásba vételi szám: CE/13022-3/2019